

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XI. Innocent. III. a Archiepiscopis, & aliis Ecclesiarum Prælati in
Regno Franciæ constituti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

CAPUT XI.

Innocent. III. *a* Archiepiscopis, & aliis Ecclesiarum Prelatis in Regno Francie constitutis.

Quam perniciosum sit vitium usurarum, discretionem vestram non credimus ignorare, cum præter constitutiones canonicas, quæ in earum odium emanarunt, per Prophetam detur intelligi, eos, qui suam dant pecuniam ad usuram, à tabernaculo Domini *b* repellendos: & tam in *c* novo, quam in veteri Testamento prohibita sint usuræ; cum *d* Veritas ipsa præcipiat: Mutuum date nihil inde sperantes: & per Prophetam dicatur: Usuram, & omnem superabundantiam non accipies. Inde est, quod universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus *e* manifestos usurarios, eos maximè, quos usuris publicè renunciassè constiterit, cum aliquis eos convenit de usuris, nullius permittatis appellationis *f* subterfugio se tueri. Datum Later. v. Kal. Novemb.

NOTÆ.

- i.* *a* *Archiepiscopis.*) Ita etiam legitur in tertia collectione, *sub hoc tit. cap. 1.* & in ipsis epistolis Innocentii editis à Sirleto, *fol. 198.* ex quo registro restituo litteram huius textus.
b *Repellendos.*) Psalmo 14.
c *Novo, quam in veteri.*) Ut probavi in *cap. 3. hoc tit.*
d *Veritas ipsa.*) Dominus noster apud Lucam *cap. 6.*
e *Manifestos.*) Quinam dicantur manifesti usurarii, exposui in *cap. 3. hoc tit.*

f *Subterfugio.*) Quod procedit in appellatione interposita ab usurario, dumtaxat ad vitandam sententiæ executionem; quia tales appellationes frustratorie, seu ludificationes rejiciuntur; nam si appellatio justam causam haberet, quia exciperet reus, nullas se ab eo, qui petit, usuras exegisse; & cum satis probatum non fuisset ab actore, nihilominus damnatus fuit, aut quid simile opponat: appellationis remedium non est denegandum. Unde rectè notavit Binsfeldius in *presenti*, in hac parte nihil speciale cautum fuisse circa usurarium. Quod & docuit Gibalinus *lib. 1. de usur. cap. 11. art. 3.*

CAPUT XII.

Idem *a* Nabornensi Archiepiscopo & suffraganeis eius: Abbat. quoque, Prioribus, & aliis Eccles. Prælat. Comitibus etiam, & Baron. & universo populo in Narbonensi provincia constitutis.

Post miserabile Hierosol. regionis excidium, post lachrymabilem stragem populi Christiani, post deplorandam invasionem illius terræ, in qua pedes Christi steterunt, & ubi Deus Rex noster ante sacula salutem in medio terræ dignatus est operari; post ignominiosam nobis unice Crucis translationem, in qua salus mundi pendit, & delevit chirographum mortis antiquæ; Apostolica Sedes super tantæ calamitatis infortunio conturbata laboravit clamans, & plorans. Itaque præ incessanti clamore rauca facta sunt fauces ejus, & ex vehementi ploratu plene ipsius oculi defecerunt. Verum ne si secundum Prophetam Hierusalem obliti fuerimus, obliviscatur nos dextera nostra, adhæreat lingua nostra faucibus nostris; si non M. ejus clamat, adhuc Apost. Sedes quasi tuba vocem exaltat, excitare cupiens populos Christianos ad prælium Christi bellandum, & vindicandam injuriam Crucifixi, usa ipse verbo dicentis: O vos omnes qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor similis sicut dolor meus. Ecce enim hæreditas nostra versa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos devenerunt, viæ Sion lugent, eo quod non sint qui veniant ad solennitatem, facti sunt inimici ejus in capite; sepulchrum Domini, quod Prophetæ gloriosum fore prædixit, prophanatum ab impiis, inglorium est effectum. Gloria nostra, de qua dicit Apostolus: Mihi sunt a. g. n. m. e. d. n. i. x. sub manu tenetur hostili, & ipse Dominus Iesus Christus, qui captivitatem nostram pro nobis moriens captivavit, quasi captivatus ab impiis, ab hæreditate sua cogitur exulare. Existente quondam in Castris Acham Domini sabaoth, Urias domum suam ingredi recusavit, à licito etiam uxoris se compescens amplexu. Nunc verò Principes nostri, gloriâ Israël

de